

Fakte

Eesti kuumarekord pärineb

1992. aasta augustist,
kui Võrus mõodeti
35,6 °C sooja.

Tänavune kuumarekord, milleks oli

35,4 °C,
mõodeti
augustis Narva-Jõesuus.

Aaspere-Haljala jooks

1.-2. klass (1 km)
POISID

I Germa Saun (2a, Haljala)
II Hugo Martin Toming (2b, Haljala)
III Pavel Liber (2a, Haljala)
TÜDRUKUD
I Mariann Brötki (2, Veltsi)
II Regina Prihodko (2b, Haljala)
III Cärolin Ridala (2, Veltsi)

3.-4. klass (1 km)
POISID

I Aleksander Lepik (Võsu)
II Sander Kurvits (Haljala)
III Ramol Jerson (Haljala)
TÜDRUKUD
I Krislin Sillavee (Haljala)
II Brette Uukivi (Haljala)
III Katre Johanson (Haljala)

7 km jooks
POISID

I Toomas Kiis (12, Haljala)
II Aleksi Nagovitsõn (8, Haljala)
III Toivo Kutter (10, Haljala)
TÜDRUKUD
I Laura Kallas (7, Rakvere)
II Rahel Kallas (8, Rakvere)
III Käthlyn Teedla (Inju)
MEHED
I Margus Palm
II Villu Kask
III Kaarel Tõruvere
NAISED
I Jane Kool
II Viive Kiis
III Tiina Jamsja

Mida SINA suvel tegid?

Rannas ei jäänud sel suvel vist küll kellelgi käimata. Pilt: A. Parksepp

Sellist suve nagu sel aastal, pole ammu-ammu nähtud – oli nagu päris suvi kohe. Käisin kolmel (sügis)päeval mööda koolimaja ringi ning uurisin koolikaaslastelt ja õpetajatelt, kuidas nemad oma suve veetsid, mida tegid ning kus käisid.

Tõsi – rand, päevitamine ja ujumine ei puudunud vist peaaegu ühegi õpilase suvest, kuid nagu keemiaõpetaja Tiina Rannar ütles, siis seekordne suvi oli niivõrd suurepärase, et tuligi pidevalt kaelani vees olla.

Sellest hoolimata oli suure osa õpilaste suve läbivaks märksõnaks töö: näiteks töötas Kadi Jõesalu 12. klassist juba kevadest kuni suve lõpuni Haljala poes, Kati Napp 10. klassist töötas pool suve Viitnall, Siim Einberg 12. klassist niitis Kundas muru, Anni Klammer 10. klassist lõhkus puid, Kertu Orgus 10. klassist käis samuti muru niitmas, 12. klassist töötasid Reigo Kalamets ja Kuldar Adel Vihulase klienditeenindajatena ning Anni Lillepuu tegi sama tööd Aartika puhkemajas. Ka ajalooõpetaja Egon Mets seostab oma suve põhiliselt tööga – täpsemalt maja remondi ja ehitamisega. „Kui suvi oleks olnud külm ja vihmane, oleks see ilmselt teistmoodi kujunenud, kuid ilmad olid soojad ja oleks olnud kuritegu neid mitte ära kasutada,“ selektab õpetaja, miks kulus põhiosa ajast just tööle. Selle tõttu pidi ta tödema, et suvel jäid tegemata mitmed varasemalt plaanitud tegevused, näiteks polnud aega raamatute lugemiseks või jalgrattaga sõitmas käimiseks. See-eest tõi ka õpetaja Mets välja, et üle hulga aja sai korralikult rannas käia – niisiis külastas ta üle mitme aasta Võsu randa, mis jättis talle hea

mulje, ning kiitis vett, mis oli soe, vastukaaluks mõnele aastale, mil ei saa kordagi merevette. Kultuurilamusest tõi ta välja Viru folgi, mis jättis mällu mitmeid eredaid hetki, ning Jaan Tätte kontserdi, mida meenutavad positiivselt ka õpetaja Tiina Rannar ja 12. klassi õpilased Getter Lüne-kund ning Kadi Jõesalu.

Ka 12. klassi tüdrukud Teele Usk ja Triin Leevand tegid suvel tööd, kuid leidsid seejuures aega ka rohkete kogustes šokolaadijäätmise söömiseks, rannas käimiseks, vetikasõjaks ja Inglismaal käimiseks. Välismaal käis ka Kuldar Adel 12. klassist, kes teatas, et kui ta tööle ei käinud, valmistuski ta uueks õppeaastaks puhates ja Inglismaa rannamõnusid nautides.

Väga suur hulk õpilastest käis suve jooksul erinevates laagrites. Peale selle, et 6. klassi õpilane Emily Muttika Toolese jaanalinuufarmis tädi aitas, veetis ta aega ka Mätta ratsatalu ratsalaagris. Frederik Nirgi 5. klassist käis looduslaagris, ujumislageris ja kitarri-laageris ning seejuures jäi tal aega veel isaga Eesti peal tööle käia. Reno Kähr 2. klassist, kelle suur osa ajast möödus kalastades, käis näiteks töö- ja puhkelaagris, ning Elis Emma Ranne 8. klassist käis nii mitmes laagris, et ei suuda kõiki meenutada.

Kadri Toming 9. klassist meenutab Forseliuse Seltsi suvekooli, mis toimus Kilingi-Nõmme linnaga ja selle lähimõbrusega, külalastati Nigula raba, miniloomade farmi ning paljusid muidki kohti. Toimus ettekandekoosolek, kus õpilased oma uurimistööd esitasid. Kadri meenutab laagrit kui väga harivat ja põnevat kogemust.

pole see sugugi nii kerge.

Mäletan, kuidas nooremata oleksin andnud kõik, et mõni päev kooli mitte minna ning vahel olin haiguse üle veidi rõõmski, kuid nüüd on asjalood hoopis teised. Kindlasti pole ma ainus, kes seisab valiku ees: kas ravid end terveks või minna kooli, et mitte maha jääda. On väga palju õppeained, kus kasvõi üksainus puudutud päev tähendab väga palju lisa-

8. klassi õpilane Richard Nõmme tegi suvel küll tööd ja reisis mööda Eestimaad, kuid ka temal jätkus aega mitmeks laagriks. Noormees käis Metsalaagris, mis kujutas endast 13 km pikkust kanuamatka Valgejõeel, Forseliuse Suvekoolis ning Päästeala Noortelaagris, mis jättis talle kõige positiivsema mälestuse. Laager toimus Remnikus ning selle eesmärgiks oli koondada erinevates päästeala organisatsioonides tegutsevaid aktiivseid lapsi ja noori, tutvustada päästja elukutset, selgitada noori ümbritsevaid ohte ning õpetada, kuidas ohu korral käituda. Laagris osales 200 last ja noort vanuses 7-15 aastat, lisaks eestlastele oli laagris külalisgrupp Gruusiast.

Tere-päeval õpiti tutvumismängude abil üksteist tundma; ellujäämispäeval õpiti, kuidas metsas ellu jääda ja mida avariikorral teha; tulepäeval räägiti tuleohutusest, õpetati elustamist, vaadati ilutulestikku ja tuletantsijaid ning õhtul istuti lõkke ümber ja külas käis „tulekurat“. Veepäeval õpiti veeohutust ja mängiti veemänge ning sõbrapäeval söödi torti, pakiti asjad ja lõpetati üritus.

Leidus ka palju õpilasi, kes tegelesid suurest kuumusest hoolimata spordiga: näiteks mängis Toomas Kiis 12. klassist palju jalgpalli, Maarja Hiilelaid 7. klassist käis Porkunis võrkpallilaagris ning Soomes võrkpallivõistlustel, Karl-Kristjan Kivisto 9. klassist mängis jalgpalli, sõitis jalgrattaga ja jooksis, Anett Nurm 8. klassist käis kahes korvpallilaagris, Verner Reinol 1. klassist sõitis jalgrattaga ja Berit Delia Lille käis Palangas spordilaagris.

Positiivsete üritustena meenutab Kaisa Lumiste 11. klassist näiteks Kalevi võimlemispidu ja Haljala jaanituld ning Kelly Vask 8. klassist rahvusvahelist folkloorifestivali Interfolk, mis toimus Prantsusmaal. Carina Kaasik 6. klassist käis venna ja sugulastega Peipsi ääres, Getter Lüne-kund 12. klassist korjas marju ja luges, Mirell-Liis Orgus 2. klassist käis koeraga jalutamas ning meenutab, kuidas ta selle tagajärjel võssa „lendas“, 10. klassi õpilane Renee Vask „maadles“ oma emotsioonidega, Kauro Piiskoppel 6. klassist oli vanaema juures, Sade-Liis Orujõe 1. klassist käis maal lilli korjamas, 2. klassi tüdrukud Anna Maria Lees ja Kätlin Valving lugesid raamatut, Sander Aleks Paavo 9. klassist telkis Mustojal, Kulla Salumäe 3. klassist käis Rootsis ja faasanimuseumis, 12. klassi õpilane Priit Rätsep aga sportis ja reisis Soomes ning Saksamaal – tegemisi kui palju!

Rainer Eluri 8. klassist reisis mööda Eestit ringi ning nägi metsa, linna, vett ja liiva. Suve põnevaimaks juhtumiseks pidas ta hetke, kui ta ronis kivi peale, kukkus seal alla, ronis uuesti peale ja kukkus uuesti alla. Mööda Eestit reisis ka eesti keele ja kirjanduse õpetaja Maarja Okk, kes kasutas suve selleks, et külastada sõpru, keda ta muidu külastada ei saa. Samuti veetis õpetaja palju aega lugedes ning iga päev jälgis ta, kuidas vesiroos kasvas, sest iga päev oli uus leht juurde tulnud, aga õieni ta ei jõudnudki.

Puhvetitadi Kaili Kütt (nüüdsem Kütt-Semjonov) abiellus. Peale selle veetis ta suve õues toimetades, muru niites ja lastega mere ääres.

Vene keele õpetaja Ingrid Mäemets käis reisimas Lätis, Hollandis ning 12. klassiga Venemaal. Põnevaimaks Eestisiseseks reisiks peab õpetaja Saaremaal käiku. Üldiselt oli ka tema suvi tööine, sündmusterikas ja kiire ning õpetaja meenutab seda väga positiivselt.

Kui ma küsisin, kas õpilased said end välja puhatud, vastas suurem osa, et tänu rohkele päikesele, soojusele ja võimalusele pidevalt ujuda, puhkasid nemad ilusti. Samas leidus ka neid, kes arvasid, et suvi oleks võinud veel kuu või paar kesta. Pole hullu – järgmise suveni on vaid kaheksa kuud! 11. klassi noormees Kristen Ruusalep esitas üleskutse: „Väga hea suvi oli. Järgmine aasta äkki korra dame üritust?“. Võib-olla korra dame tõi.

Anette Parksepp

Aaspere-Haljala jooks

15. septembril toimus iga-aastane Aaspere-Haljala jooks. Hoolimata tugevast tuulest, mis puhkus tublidele sportlastele suurema osa ajast vastu, joosti rõõmsa tuju ning rohke energiaga. Sel aastal oli märgata peale õpilaste ka tavapärast suuremat õpetajate osavõttu ning perearsti sõnul ei väljastatud selleaastaseks jooksuks ühtegi puudumistõendit. Kiidame!

Mälumäng

13. oktoobrist alustatakse taaskord maakondlike mälu-mängudega, mis toimuvad igal kuul Haljala Gümnaasiumi sööklas ning mida veab õpetaja ja Egon Mets. Eraldi arvestuses on põhikooli ja gümnaasiumi klassid. Pange teiegi oma klassist neljalikmeline võistkond välja ning kontrollige oma teadmisi!

Uuendatud õppekava

Õpetajad tegelevad usinasti uue õppekava koostamisega. Kooli planeeritakse kolme erinevat õppesuunda, mis annaks õpilastele ühtlasi ka suurema valiku õppeaineid. Uute valikainetena on kõne all näiteks draama ja teater, kultuurilugu, tänapäeva Eesti kirjandus, elementide keemia, praktiline inglise keel, planimeetria, loogika, rakendusbioloogia, geoinformaatika, mehhatroonika ja robotika, programmeerimine, tehnoloogiaõpetus, liikumine väljas, inimene ja õigus ning palju muudki.

Õppimisvõimalused välismaal

30. septembril kell 10:50 tutvustatakse kooli aulas õppimisvõimalusi välismaal.

Pildistamine

29. septembril toimus klasside pildistamine. Võimalik on tellida klassipilt(25.-), naljapilt(15.-), dokumentifotosid (25.-, komplektis on mitu erineva suurusega fotot), sõbrapilt(15.-) jpm. Raha tuleb maksta kohe pildistamise päeval.

Lapsevanemate koolitus

28. septembril kell 18:30 toimub algklasside lapsevanematele koolitus. Lektoriks on Lehte Tuuling, kes räägib reeglite ja käitumisraskustest.

tega. Kui haigus on ikka väga nakkav, siis oleks parem kodus olla või tulla kooli ainult tundideks, milles on mõni tähtis kontrollitöö või millest ei taha maha jääda. Mina isiklikult ootan ka õpetajatelt natuke rohkem mõistmist, sest mõnikord, kui õpilane puudub, võib tal päriselt ka mõni raske haigus kallal olla.

Kaisa Lumiste

Arvamus

Head õpitulemused või hea tervis?

Olen juba praktiliselt kooli algusest saadik kõhas, nohus ja väikeses palavikus olnud, nii ka päris paljud minu kaasõpila-

sed. Muidugi peaksid kõik haiged tervetele mõeldes istuma kodus ning ootama haiguse taandumist, kuid tegelikkuses

vad kontrollitööd ühele nädalale, mis teeb puudumise veelgi keerulisemaks.

Teisalt on ka haigena kooli minemine halb mõte. Lisaks sellele, et õpilane võib teisi nakatada, ei pruugi ta tundides väga edukalt kaasa mõelda, kõike tähele panna ning peab hiljem ikkagi lisatööd tegema.

Eks see ole igapähe enda valik, kas minna kooli või mitte, kuid alati peab arvestama teis-

Lehetoimetuse otsib kirjutamishuvilisi õpilasi uude toimetusse

Tere tulemast sügisesele kooli, kollased puud, vihmahood, külmad tuuled, mantlid, joped, saapad, kummikud ning kõik muu, millele ainult mõtlemisest veel kuu või kaks tagasi pea ringi käima hakkas.

See õppeaasta on nii mõneski mõttes eriline ja seda võin ma öelda nii meie kooli kui ka enda isiklikust seisukohast. Olgu erinevuseks siis see, et meie koolil pole enam direktorit või et meie õpilasesindusel on uus juhatus, aga muutuma peaks nii mõndagi. Mina isiklikult olen jõudnud kaheteistkümnendasse klassi, mis tähendab ees seisvaid olulisi valikuid, eksameid ning suuri pingeid, mille tõttu on mulle jäänud lehetoimetuses vaid käesolev poolaasta ja mille tõttu otsime uusi liikmeid lehetoimetusse, et Koolileht ikka ilmumist jätkaks.

Mida Koolilehte toimetamine mulle andnud on? Kindlasti on see olnud suurepärase võimaluse eneseväljenduseks, mida igalt poolt ei saa. Meie kooli õpilastel on vedanud, sest kool on väike ja kui kellelgi on midagi öelda, on selleks olemas reaalsed võimalused, olgu see siis õpilasesinduse või Koolilehte näol. Teiseks on see mind koolielust palju teadlikumaks teinud, mis tähendab, et ma saan erinevate ürituste plaanidest ja toimumistest juba varakult teada, et neist lehte nupukesi kirjutada. Kolmandaks annab see võimaluse paljudest lähedatest üritustest osa võtta: meie lehetoimetust on tagasiside saamiseks saadetud näiteks igasügisesele Lahedale Koolipäevale, Noorteforumile, Meedialaagrisse, erinevatele koolitustele jne.

Eelmisel aastal avastasin ma enda jaoks täiesti uue plussi: kui me lehte jaoks lood valmis kirjutatud saame, saadame me need eesti keele õpetaja Külli Heinla kontrollimiseks ning tavalt võrdlen ma pärast seda algset ning parandatud juttu, et teada, mis vigu ma tegin, et neid edaspidi vältida. See on mulle puhtalt keelelisest aspektist kindlasti kasuks tulnud ning on kohati nagu eesti keele lisatund, mis mind kas või sel aastal lõpukirjandi kirjutamisel aitama peaks.

Koolileht on andnud mulle rohkem julgust ning võimalusi suhelda inimestega, kellega ma seda müüdi võib-olla ei teeks. Lugude kirjutamine, inimeste intervjuerimine ning isegi lehe kokkupanek nõuab pidevat suhtlust – olgu see siis kaasõpilaste või õpetajate intervjuerimine, nõu küsimine, ettepanekute tegemine või kooli valuritele seletamine, miks ma õhtul üksinda koolimajas istun. Kui see minu jaoks alguses veidi hirmutav oli ning ma igapäevale ligi astuda ei julgenud, siis nüüdseks olen ma palju enesekindlust juurde saanud.

Jah, toimetajaks olemine on teatud hetkedel olnud üpris pingeline ja väsitav – ma olen ju kõigest õpilane ning ka mina pean peale kujuminekut õppima, kohustuslikku kirjandust lugema, referaate ja uurimistöid tegema ning kõige muu koolieluga seonduvaga hakkama saama, kuid ikka leidsin ma end mõnel reedeõhtul kell üksteist koolimajas istumas. Samas tuleb tunnistada, et see kõik on minu enda valik olnud – abipakkujaid leidub tegelikult päris palju ja alati on võimalik endale valida väiksema töömahu ning vastutusega postitsioon.

Kuna meie toimetuses varsti lõpetame, ootame enda asemel kõiki kirjutamishuvilisi õpilasi. Karta pole vaja – esialgu olemine meie abiks, jagades nii palju õpetusi ja seletusi, kui meil enda kogemustest pakkuda on, ning kui keegi leiab, et see pole ikkagi tema jaoks, on alati võimalus loobuda – proovida tasub siiski!

Kui SINA soovid oma arvamust avaldada, koolielu parandamisele kaasa aidata ning võib-olla Koolilehte uuendada, siis võta meiega ühendust! Kirjuta kiri aadressil anetteparksepp@hotmail.ee, astu õpilasesinduse ruumi või tule minuga koolis julgelt rääkima (olen see tüdruk, kes aeg-ajalt inimesi diktofoniga kiusamas käib). Jääme ootama!

Anette

Selleaastasel Aaspere-Haljala jooksul paistsid teistest enam silma 12. klassi noormehed. Pilt: A. Parksepp

KOOLILEHT

Ilmub kord kuus

Toimetuse Anette Parksepp, Kaisa Lumiste, Kadi Jõesalu

Kontakt: leht@haljala.ee

Ootame ettepanekuid ja ideid lehe järgmisteks numbriteks. Olge aktiivsed ning tehke end kuuldavaks!

Õpetaja, kes hindab väikeste laste siirust

Selle õppeaasta esimese intervjuu oleme teinud särasilmse õpetajaga, kellel algas meie koolis esimene õppeaasta verivärskete koolijütsidega – 1.b klassi klassijuhataja Merle Varekuga. (Intervjuu ja pilt: Kadi Jõesalu)

Kuidas möödus Teie suvi?

Väga kiirelt ja väga tegusalt. Viibisin väga palju õues, kuna mul on väikesed lapsed. Põhiliselt möödusidki päevad väljas olles, küll aias asjeldades, küll jalutades või metsas käies.

Kuidas on möödunud esimesed nädalad 1. klassi õpilastega?

Väga vahvalt. Iga päev avastan midagi uut ja tegelikult lapsed õpivad iga päevaga uusi asju juurde ja saavad iga päevaga paremini hakkama. Pahandusi meil veel tekkinud ei ole, aga juba esimestel päevadel torkasid silma need särtsakamad lapsed, kes tahavad rohkem rääkida, ja need usinamad ka, kes vähe räägivad, aga rohkem ära teevad. Lapsed on hästi tublid, nende silmad säravad veel ja nad tahavad koolis käia.

Miks otsustasite hakata õpetajaks?

Ühel hetkel lihtsalt otsustasin ja eeskujuga oli mul ka olemas – mu tüdritar, kes oli juba algklasside õpetaja. Seal see soov olla algklasside õpetaja tasapisi tekkiski. Minu unistuseks on alati olnud olla õpetaja väikeses maakoolis, kus on vähe

õpilasi ja saab nendega palju tegeleda. Ma olen selle saavutanud, kuigi see kool päris väike maakool ei ole, aga õpilasi on klassis vähe ja ma saan nendega tegeleda. Täpselt see, mis mulle sobib. Ja väikesed lapsed mulle meeldivad, sest väikesed lapsed on nii siirad, nad on siirad oma jutus ja oma olemises – see mulle meeldib. Kui nad suureks kasvavad, siis nad muutuvad.

Mis on teie hobideks?

Meeldib käsitöö ja lugeda. Olen avastanud aias askeldamist, lilled meeldivad väga. Käsitöö osas olen viimastel aastatel enda jaoks avastanud kangakudumist, aga mitte paksude vaipade, vaid ilusate õhkõrnade sallide kudumist.

Mis on Teie lemmikraamat?

Lemmikraamatul mul ei ole, aga raamat, mida ma mõni aeg tagasi lugesin, oli Ene Sepa „Medaljon“, selle raamatu tõi mulle mu oma tütar koju. Ma arvan, et see on selline raamat, mille peaks iga teismelise lapse vanem läbi lugema. Põhiliselt loen siiski lasteraamatuid, kuna kodus on pisikesed lapsed. „Sip-sik“ ja „Pipi Pikksukk“ ja nii edasi – klassika.

Mida sooviksite õpilastele alanud kooliaastaks? Silma sära, tegutsemistahet, kuulamisostust ja hea sõna ütlemist teistele.

Õpilasesindus jätkab tegevust uue juhatuse ja uue hooga

Uus õppeaasta on juba kiirelt tempol käima veerenud – nii on ka õpilasesindus taas oma tööd alustanud. Õpilasesinduses on sel õppeaastal 20 aktiivset liiget, mis on meie väikese kooli kohta üpris kõrge näitaja – õpilaste esindusmeeskond töötab olla üpris tugev. Esindajate seas on palju uusi huvilisi ja mõtlejaid, samas on õpilasesindusel ka uus juhatus eesotsas presidendi Sander Aleksiga 9. klassist.

Õppeaasta algul klassides õpilasesinduse kohalolekut meenutamas ja tegemisi tutvustamas käies meenus mulle eelmine õppeaasta. Nimelt oli praktiliselt minu esimene päev üldse mingisuguses ühiskond-

likus liikumises kaasa lüüa. Õpilasesindusse polnud ma üldse varem kuulunud. Sellest kogenematuses hoolimata pidin ma vastama küsimusele: „Mis on õpilasesindus?“ Kuna ma ilmselgelt sellele vastust ei teadnud, rääkisin, missugune minu arvates ÕE välja peaks nägema. Nüüdseks on ÕE kujunenud midagi palju enam – ÕE on veelgi rohkem, kui mina unistada oskasin.

Aastaga on õpilasesindus ja Haljala kool minu jaoks hoopis teise kuju võtnud – see on koht, millesse olen valmis väga palju panustama. Siinkohal ongi õige aeg rääkida kõigist neist meeldivatest sõpradest, kaaslastest ja koostööpartneritest, kes on oma panuse õpilaste paremale esindamisele kinkinud. Tänuväärlikke inimesi on palju. Alustama peab esindajatest, kellega korraldasime ägedaid diskosid ja laatasid, nautisime üllahedaid koolitusi ja lasime oma häälel ägedalt erinevatel koosolekutel-komisjonides kõlada. Eales poleks me hakkama saanud nii koostööaliti koolipersonalita: direktorita, õppealajuhatajata, vastutulelike õpetajateta, majandusjuhatajata, sotsiaalpedagoogita. Sooja teed keetis meile Sirle sööklust, pitudel olid nõuks ja jõuks Martti ja Lembit rahvamajast; mainimata ei saa jätta ka noortekeskuse abi ja tuge. Täna kõik, kes vaevusid õpilasesindusele sõbraks olema ning loodan, et meie sõprus kestab veel kaua!

Kõigil õpilastel soovitan olla aktiivne ning JULGE oma arvamust avaldama – ükski mõte pole vale! Astuge ikka õpilasesinduse toa uksest sisse või haarake mõne ÕE liikme särginööst kinni ja rääkige meile oma mõtetest – vaid nii saame ju kindlalt olla, et esindame ikka MEIE arvamust.

Edukat ja mõnusat õppeaastat soovides,

Kuldar Adel, 12. klass
Õpilasesinduse endine president, juhatuse nõunik

Abiturient vastab

Anni: Miinus on, et aknad lasevad kohutavalt palju õhku läbi.

1. Mis on abituriendiks olemises erilist? Miks on see aasta teie jaoks teistsugune kui kõik eelnevad?

Anni: Aasta algas juba teisiti, sest me viisime 1. klassi õpilased lavale. Kindlasti on see aasta väga vastutusrikas ja pingeline. Gerli: Viimane aasta on kurb, sest peale seda lähevad kõik oma teed ning kindlasti peaks sellest viimast võtma, et saab oma klassikaaslastega koos olla.

Seidi: Eksamite pärast ongi kõige teistsugusem. Tuleb mõelda, mida me tulevikus edasi teha tahame.

Anni: Inimesed, kes sind 12 aastat on ümbritsenud, kaovad järsku ära ja sa oled põhimõtteliselt täiesti üks.

Getter: Kui sa oled abiturient, siis sul on ka teatud eelised: näiteks ei pea sa mõnes tunnis püsti tõusma.

Gerli: Me saame rebasid retsida ja õpetajad olla.

Seidi: Meie klass saab kooliraadiot teha.

Liis: Meil on vähem tunde kui eelmistel aastatel.

Getter: Me ei pea koridoris korrapidajad olema, aga me saame teistele ikka hüüda, et nad ei jookseks, ning õpetajate suhtumine on ka ikka teistsugune: suhtutakse nagu suurtesse inimestesse.

2. Kas abituriendiks olemisega kaasneb ka vastutus?

Getter: Jah, noorematele õpilastele tuleb eeskujuks olla.

Anni: Kindlasti, sest me teeme otsused praegu, viimasel aastal.

Nendest sõltub kogu meie ülejäänud elu.

3. Mis jääb teile kooliajast kõige eredamalt meelde?

Gerli: See ukse-jama, kui me ennast 8. klassis klassi luku taha panime ja ussi aknast alla saatsime, et meile appi tuldas.

Seidi: Mulle jääb meelde lind, kes kunagi pidevalt klassi lendas.

Liis: See, kuidas me koolilipu üle võtsime.

Anni: Meie klassi õpilased, kes kohal ei käi: Erik, Ergo, Eston jne.

Liis: See jääb kindlasti meelde, kuidas põhikoolis meie kaks paralleelklassi omavahel läbi ei saanud, aga gümnaasiumis sulasime kohe kokku. Eelmise aasta uurimistööde kaitsmisel hoidsid kõik kokku ja olid üksteisele abiks.

4. Mis on Haljala kooli plussid ja miinused?

Getter: Hea on, et me saame tasuta leiba ja piima ning et õpetajad saavad õpilastele palju individuaalset tähelepanu pöörata.

Seidi: Õpetajad tulevad üpris palju vastu ka - linnakoolides nii ei ole. See on ka pluss, et meie klassil on pehmed toolid.

Anni: Koolis toimub hästi palju üritusi.

Liis: Koolisisest on kõik väga kokkuhoidvad. Klassisisest olemine nagu pere.

5. Kas Haljala kool on teile mingeid võimalusi andnud, mida teil mujal võib-olla poleks?

Gerli: Jah, näiteks teenindus. See on väga hea võimalus gümnaasiumis saada ka kutseharidus. Me olemine ametikooliga samal tasemel ja saame sama paberi. Kui peaks juhtuma, et sa näiteks peale gümnaasiumi kohe soovitud ülikooli sisse ei saa, on võimalus tööle minna.

Getter: Me saime õppida väitlust, mida paljudes koolides polegi. Seidi: See on väga hea, et autokoolis saab läbi kooli, ja veel soodustusega, käia.

6. Mis võib ühele Haljala Gümnaasiumi õpilasele teie arvates igapäevases koolielus kõige rohkem muresid tekitada?

Anni: Õpetajad nõuavad väga palju, aga nad ei arvesta sellega, et ka teised õpetajad nõuavad palju, nii et pinget on väga suur.

Seidi: Gümnaasiumis on raske uurimistöö tegemine, sest meil oli niigi kogu aeg palju õppida. Sel aastal on teeninduse lõputöö.

Anni: Veltsi bussiga on ohtlik koolis käia.

Getter: Jah, me olemine sellega juba kraavis käinud. Mõnikord mõtlen küll, et appi-appi, kas ma ikka jõuan kooli.

Gerli: Eelmisel aastal oli teeninduses ka bussiga ohtlik käia, sest üks inimene pidi tabureti peal istuma. Üks kord sõitis buss mäest üles, aga mootor suri välja ja buss hakkas taha poole veerema.

Getter: Väikesed lapsed jooksevad korridorides meile otsa.

Anni: Jah, nad tulevad tavaliselt pimedana nurga tagant ka.

Seidi: Puhvetijärjekorras tuleb söögi ostmiseks kaua seista, sest terve järjekord väikesed lapsi ostavad kõik ühe pulgakommi.

7. Mida te võimaluse korral meie koolis parandaksite?

Getter: Rohkem valikaineid ja keeli.

Anni: Ostaksin kooli vatsudesse paberit ja võtaksin rohkem täiskohaga õpetajaid tööle.

Gerli: Teeksin 12. klassile vähem grupitunde, et terve klass saaks koos olla ning tekiks rohkem diskussioone.

Gerli: Gümnaasiumiõpilastel võiks olla puhveti sooduskaart ja puhvetis võiks olla „kaks ühe hinnaga“-päevad.

Liis: Sööklas võiks noad rohkem kasutusel olla.

8. Kas teil on noorematele mingeid õpetussõnu?

Seidi: Ärge tormake korridorides.

Anni: Hakake juba praegu uurimistööd tegema.

Liis: Elage ise hästi palju koolielule kaasa ja võtke üritustest osa. Anni: Esimesele klassile ütleks, et olge rõõmsad - kaheteist aasta pärast on see läbi.

Gerli: Ärge lõhkege kooli vara ja ärge lõõge abituriente. Getter: Olge optimistlikud, rõõmsad ja lõbusad!